

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Šárkou Henzlovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce **J. K.**, narozeného dne XXXXX, bytem XXXXX, zastoupeného advokátem Mgr. Patrikem Kastnerem, se sídlem Neklanova 152, 128 00 Praha, proti žalované **BORGIS, a.s.**, IČO: 00564893, se sídlem Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2, o **1.000.000 Kč s přísl. a omluvu**

t a k t o :

- I. Žalovaná je povinna na adrese [https:// XXXXX](https://XXXXX), shora této webové stránky, uveřejnit následující omluvu J.K. a ponechat ji na takovém místě 14 dní od zveřejnění: *„Redakce Super.cz se tímto omlouvá J.K., že v XXXXX zveřejnila sérii článků o jeho domnělé XXXXX. Informace v těchto člancích obsažené byly zavádějící a nepravdivé, neboť J. K. žádnou takovou XXXXX. Redakce Super.cz se omlouvá také za to, že neuveřejnila informaci o tom, že správní řízení, XXXXX“*
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci 1.000.000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % p.a. od 13. 12. 2016 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žaloba o zaplacení úroku z prodlení z částky 1.000.000 Kč ve výši 8,05 % p.a. od 22. 6. 2016 do 12. 12. 2016 se zamítá.

IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 47.026 Kč k rukám jeho právního zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se svou žalobou na ochranu osobnosti domáhá zadostiučinění za jemu vzniklou nemajetkovou újmu ve výši 1.000.000,- a dále žádá omluvu za to, že žalovaná, jako provozovatelka internetového bulvárního média Super.cz v období od XXXXX uveřejnila prostřednictvím bulvárního média Super.cz sérii článků, kterými zasáhla do osobnostních práv žalobce, když jej v titulku označila za XXXXX a nakonec zveřejnila rozhovor s řidičem vozu, který měl žalobce nabourat svým vozem.

Žalovaná se žalobou nesouhlasila, na svou obranu uvedla, že její informace jsou pravdivé, žalobce způsobil dopravní nehodu, i když jen nepatrnou. Tuto skutečnost potvrdili svědci a pokud správní orgán zastavil řízení o přestupku, tak jen z toho důvodu, že se nepodařilo prokázat vinu žalobce, proto orgán postupoval podle zásady in dubio pro reo.

Na základě provedeného dokazování má soud za prokázáno, že internetový server www.super.cz zveřejnil dne XXXXX s názvem „XXXXX“, v němž uvedl, že:

„XXXXX!

Tento článek pro Super.cz zapsal XXXXX.

Další článek na toto téma zapsal Super.cz dne XXXXX s názvem „XXXXX“ a nad tímto článkem je zadní část vozu s nápadným poškrábáním a promáčknutým blatníkem.

„XXXXX!

Dalším třetím článkem byl článek ze dne XXXXX nazvaný „XXXXX“.

„XXXXX“

Článek doprovázely fotografie nabouraného automobilu, jeho přední část a prý na něm vznikla škoda nad XXXXX Kč.

Celý incident šetřila Policie ČR a u Městského úřadu XXXXX byl šetřen přestupek J. K., ze správního spisu má soud prokázáno následující:

Přestupkové řízení bylo zahájeno na základě oznámení dne 3. 8. 2016, kdy byl žalobce podezřelý z porušení ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b), § 5 odst. 1 písm. c) a § 24 odst. 2 zákona číslo 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a tím, že měl spáchat přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona číslo 361/2000 Sb. Účastníky správního řízení byli dále B. S. (vlastník předmětného vozidla, kterému měla být způsobena škoda), P. S. (jiný účastník, řidič vozidla) a svědci J. P. K dopravní nehodě mělo dojít XXXXX hodin., řídit měl J. K. své osobní vozidlo tov. zn. Audi RZ XXXXX, kdy s tímto vozidlem jel v XXXXX. Při provádění popojíždění po pozemní komunikaci začal s vozidlem Audi couvat, kdy při couvání došlo, dle sdělení svědka P., k nárazu pravé zadní části vozidla Audi do levé přední části zaparkovaného osobního vozidla Peugeot RZ XXXXX. Následně řidič K. z místa události odjel, aniž by učinil potřebná opatření. Průběh dopravní nehody sledoval z chodníku svědek J. P., který následně ponechal za stěračem vozidla Peugeot lístek s RZ vozidla Audi a se svým telefonním číslem pro potřeby provozovatele tohoto vozidla. Vozidlo Audi bylo dne XXXXX hodin dohledáno v obci XXXXX, kde bylo ohledáno, a řidič J. K. byl k věci vytěžen. Zde uvedl, že si není vědom žádného poškození zaparkovaného vozidla a plně s policií spolupracoval. Alkohol byl u řidiče vyloučen provedenou dechovou zkouškou. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani řidičem uplatněna. Na základě oznámené události bylo prováděno šetření k rozsahu poškození a jeho vzniku. Místo události je ve středu historické části města XXXXX, kde je ze strany MP provozován městský kamerový systém. Na základě žádosti byl kamerový systém vytěžen a zajištěn záznam kamery umístěné v blízkosti vyústění ul. XXXXX. Vzhledem k obsahu dat je záznam uložen na DI XXXXX k dalšímu případnému využití. Ze záznamu je patrné, že v době události byla kamera nasměrována na prostor uvedené křižovatky. Místo dopravní nehody nebylo kamerou sledováno. Z průběhu provedeného výslechu P. S., který zaparkoval vozidlo Peugeot RZ XXXXX vyplynulo, že nevěděl o žádném poškození tohoto vozidla a reagoval až na sdělení svědka P., který jej upozornil na náraz jiného vozidla do levé přední části vozidla Peugeot. Toto oznámení bylo učiněno písemnou formou vloženou za stěrač vozidla Peugeot a dále ústně, když se p. S. k vozidlu vrátil.

Porovnáním zjištěných poškození na obou vozidlech Audi a Peugeot bylo dáno důvodné podezření, že celkový rozsah poškození levé přední části nárazníku vozidla Peugeot nemohlo být vozidlem Audi způsobeno. K této okolnosti byla vyslechnuta sestra p. S., V. S., která ve své výpovědi ze dne XXXXX uvedla, že k poškození levého rohu předního nárazníku vozidla Peugeot došlo již dne XXXXX u domu v ul. XXXXX, kde bydlí. XXXXX o tomto poškození neřekla, dle jejího sdělení poškození způsobil neznámý řidič s vozidlem a ona to neřešila. Na straně druhé uvedla, že nebyl poškozen lem levého předního kola. J. K. ve své výpovědi ze dne XXXXX uvedl, že se v místě události se svým vozidlem pohyboval, uvedl, že couval, ale není si v žádném případě vědom jakéhokoli kontaktu s jiným vozidlem. Uvedl, že ve vozidle má parkovacího asistenta a kameru a nic nezaznamenal. K poškození zadního nárazníku se blíže nevyjádřil. Svědek J. P. ve své výpovědi ze dne XXXXX uvedl, že viděl pomalu couvající vozidlo Audi výše uvedené RZ a viděl náraz tohoto vozidla do oblasti levého předního rohu vozidla Peugeot. Dále uvedl, že ve vzdálenosti cca 5 metrů slyšel i mírné lupnutí. Událost zaznamenal a také odjíždějící vozidlo Audi vyfotil na svůj mobilní telefon a fotografii poskytl následně p. S. Fotografie byla s komentářem dále otištěna na webu Super.cz..Pro posouzení míry zavinění je dále konstatovat, že poškození vozidla Audi

RZ XXXXX se nachází v nezátížením stavu ve výšce 73 cm nad úrovní komunikace, jak bylo zjištěno v průběhu ohledání vozidla. Rozsah poškození lemu blatníku vozidla Peugeot se nachází v rozmezí od 64 - 69 cm nad úrovní vozovky v nezátíženém stavu, tak jak bylo zjištěno při ohledání místa DN. Z přiložené fotodokumentace dále vyplývá, že FE ráfek levého předního kola vozidla Peugeot nenese žádné stopy po případném střetu s jiným předmětem, povrch je zanesen nečistotami z běžného provozu vozidla. Detailním ohledáním spodní části zadního nárazníku a oblasti kolem zadní části výfukového potrubí vozidla Audi nebyly rovněž zjištěny žádné stopy nebo poškození. Původně odhadnutá škoda v Protokole o dopravní nehodě na vozidle Peugeot ve výši 10 tis. Kč nemůže být z výše uvedených důvodů akceptována. J. K. zastupuje Mgr. Igor Pieš na základě předložené plné moci ze dne 30. 6. 2016. Ze zjištěných skutečností je však dáno důvodné podezření, že couvajícím řidičem J. K. dle sdělení svědka do zaparkovaného vozidla narazil a mohl způsobit škodu na lemu blatníku levého předního kola zaparkovaného vozidla. Věc proto ve smyslu ustanovení § 58 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů oznamuji správnímu orgánu Městského úřadu – XXXXX. Dne 24. 6. 2016 žalobce do Úředního záznamu o podání vysvětlení uvedl, že je majitelem osobního vozidla tovární značky Audi Q7 RZ XXXXX, stříbrné barvy. Tento vůz užívá XXXXX let. Vůz je vybaven automatickou převodovkou a parkovacím asistentem s kamerou pro couvání. Technický stav i brzdy byly v pořádku a řízení funguje bez závad. Dále potvrdil, že skutečně parkoval na náměstí v XXXXX, do města přijel v XXXXX a odjížděl kolem XXXXX. Při couvání sjížděl z kopce, stáčil řízení vlevo a pak vyjížděl směrem k radnici nahoru, v tu dobu nikdo po silnici nejel, ani neviděl žádného chodce a nic mu nebránilo v bezpečném vyjetí na silnici. Parkovací asistent nevydával žádný tón, že by v blízkosti byla nějaká překážka, která by mohla být ohrožena. Jel minimální rychlostí při couvání a viděl za sebou v zrcátku stojící vozidla v řadě, v kameře sledoval couvání a není si vědom, že by při couvání narazil svým vozidlem do jiného parkujícího vozidla v XXXXX. Pak 23. 6. 2016 shlédl na webu Super.cz údajně jím poškozené vozidlo, což vylučuje, že by takovou nehodu mohl přehlédnout. Jestliže tedy nechtěl způsobit nějakou škodu, tak by jistě jednal s majitelem vozidla, a to pomocí policie. Vozidlo bylo prohlédnuto policií, tedy jeho vozidlo, a to s odstupem asi dvou hodin, nebyly zjištěny žádné stopy, které by svědčily o poškození. Ohledání vozidla s policií byl přítomen, spolupracoval s policií a také souhlasil s pořízením fotodokumentace. Na místě, kde couval, nevystupoval z vozidla, protože k tomu neměl žádný. Dále byl slyšen dne 24. 6. 2016 P. S., řidič automobilu, nikoli však jeho vlastník, který uvedl, že vozidlo Peugeot 207 RZ XXXXX používá zejména on, je evidován na XXXXX. Občas si vozidlo půjčuje také XXXXX. Dále uvedl, že podle něho zaparkoval vozidlo nepoškozené, ale při odjezdu z bydlíště ho nekontroloval. Když se kolem XXXXX hodin vrátil k vozidlu, které zaparkoval, viděl, že je na něm za stěračem bílý lístek. Lístek si přečetl a v ten moment zjistil, že je poškozen levý přední nárazník a blatník. Domnívá se, že když od vozidla odcházel, poškozené nebylo, ale stoprocentně to nemůže vyloučit. Pak k němu přišel vyšší pán a řekl, že lístek tam dal on, že viděl, že mu do levého boku vozidla narazilo stříbrné Audi s tou registrační značkou a také mu sdělil, že při odjezdu vyfotil auto a na místě se pak dohodli, že pošle fotku na můj email. Ale kdo vozidlo řídil, mu neřekl, pak tedy zavolal na linku 156 a 158 a vyčkal příjezdu policie. To, že Audi řídil žalobce, se dozvěděl od pana J. H., kterého nezná, ale zná ho přes svého kamaráda A. K., který byl spolu s ním na místě poškození. On sám bulváru nic nesděloval. Škodu na vozidle odhadl na 5 až 10 tisíc Kč. Dále byla slyšena V. S. s tím, že vozidlo je v majetku XXXXX B. S., ta však vozidlo neužívá a vozidlo má k dispozici ona a XXXXX. Nikdo jiný by neměl

s vozidlem jezdit. Co se týče poškození v levé přední části toho vozidla, tak toho si všimla v pondělí 20. 6. 2016, kdy v XXXXX hodin přišla k vozidlu, kde bylo zaparkované v ulici XXXXX. Vozidlo tam zaparkovala 19. 6. 2016 v XXXXX hodin a zda tedy bylo auto nepoškozené, stoprocentně nemůže vyloučit, když však toho 20. 6. 2016 přišla k vozidlu, všimla si poškození, a to vypadalo tak, že byl odřený levý roh předního nárazníku, ale levý přední blatník v tu dobu poškozen nebyl. Poškození vozidla nikomu nehlásila, neřekla to ani XXXXX ani XXXXX a v úterý ráno toho 21. 6. 2016 jela spolu s bratrem XXXXX. Do té doby si poškození vozidla nevšiml, protože byl na straně spolujezdce. Tedy nad levým předním kolem nebylo promáčknutí. Svědek J. P. uvedl, že dne 21. 6. 2016 šel pěšky na náměstí v XXXXX, když spatřil zpětná světla vozidla, které couvalo, byl v blízkosti červeného vozidla Peugeot, které stálo přední částí směrem nahoru. Viděl, jak couvající vozidlo pomalu jede k červenému Peugeotu a při druhém couvnutí zadní stranou částí lehce narazil do předního levého rohu nárazníku vozidla Peugeot. Potom to vozidlo odjelo pomalu nahoru, on si zapamatoval registrační značku a chtěl si vozidlo vyfotit, ale než nastavil fotoaparát, tak vozidlo již ujelo, nebylo možno značku přečíst, potom napsal na lístek vzkaz majiteli vozidla s tím, že vše viděl a pak ho kontaktovala policie. Svědek neviděl, kdo řídil, zda to byl muž nebo žena, protože stál za zadními částmi vozidel, a ne u řidiče, toho neviděl. Pak k vozidlu přišel mladší muž, to byl majitel toho vozidla a tomu poslal fotku na email a slíbil mu, že mu vše dosvědčí. Svědek celou situaci popsal tak, že couvající vozidlo jelo velmi pomalou jízdou, vlastně se při jízdě vzad pouze lehce dotklo nárazníku vlevo vpředu, podle svědka se Audi po Peugeotu nesunulo, byla po kontaktu na blatníku lehká promáčklinka. Na červeném Peugeotu viděl i světlé čáry, domnívá se, že to bylo od vozidla Audi. Svědek byl od místa asi pět metrů a slyšel také mírné lupnutí. Policie pak vyhotovila úřední záznam dne 29. 6. 2016 a ještě 11. 7. 2016 policie provedla šetření, ohledání obou vozidel, vypracovala protokol o nehodě ze dne 22. 6. 2016 a dne 20. 6. 2016 podle úředního záznamu odložila věc, neboť se do té doby nepodařilo zjistit skutečnosti, že přestupek spáchala konkrétní osoba. Ze spisu jsou patrné fotografie, na kterých došlo ze strany policie k měření poškození obou vozidel. Dne 29. 9. 2016 Městský úřad XXXXX vydala usnesení, kterým zastavila řízení o přestupku proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit J. K., narozen XXXXX, tím, že dne 21. 6. 2016 kolem XXXXX v obci XXXXX couval s vozem značky Audi Q7 RZ XXXXX, přičemž měl nepřizpůsobit jízdu technickým vlastnostem vozidla, kdy mělo dojít k nárazu pravé zadní části jeho vozidla do levé přední části vozidla Peugeot RZ XXXXX stojícího na parkovišti, přičemž mělo vzniknout hmotné poškození obou automobilů, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal. Protože obviněný nebyl uznán vinným z přestupku, nemohl správní orgán obviněnému uložit povinnosti nahradit náklady řízení podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích. Tolik zjištění ze správního spisu, v rámci kterého se řešil přestupek žalobce.

Soud má dále prokázáno, že žalobce se ihned 22. 6. 2016 ohradil proti této nepravdivé zprávě na Facebooku, kde uvedl, že neměl žádnou autonehodu a žádnou škodu nezpůsobil.

Z účastnické výpovědi žalobce má soud prokázáno, že on konkrétně se doslechl o tom, že měl mít nehodu od kolegyně M., která mu volala, že jí někdo kontaktoval právě v této souvislosti. Pak po kontaktu s policií šel a nechal auto prohlédnout, policie vyhotovila

fotodokumentaci. Poté, kdy vyšel článek, mu telefonovali lidi, známí, jestli se mu něco nestalo, jestli je v pořádku, no pak ho kontaktovaly i jiné osoby, které zase reagovaly na to sdělení, že ujel od nehody. Od té doby, kdy byla tato zpráva zveřejněna, vzniklo nebezpečí, že tuto nálepku už mu nikdo nesmyje. Vlastně tato slova nakonec se ukázala jako pravdivá, neboť žalobce předložil soudu článek ze XXXXX na serveru Bleskově.cz se objevil článek označený „XXXXX“ a v závěru článku je uvedeno, že: „XXXXX“. Žalobce sám uvádí, že si lidé budou stejně říkat, i když to, co bylo napsáno, není pravda, že na každém šprochu pravdy trochu. Možná, že někteří si budou myslet, že si to zařídil tak, jako kdyby se nehoda nestala, tedy nabyl dojmu, že se tohoto nařknutí již nikdy nezbaví. Poté, kdy se známí a příbuzní dozvěděli, právě z tohoto článku, co se stalo, tak mu volali a zajímali se, jestli se mu něco nestalo a vlastně i to, jestli je ta zpráva pravdivá. To, že mu to budou lidé připomínat je přesvědčen, tuto skutečnosti označil jako nevratnou. Poté, co vyšel tento článek, se mu například neozvali z XXXXX a XXXXX s kterými dříve spolupracoval. Dále žalobce uvedl, že veškerá jeho činnost, kterou v rámci své profese koná, vyžaduje morální kredit, je pro něj jeho čest na prvním místě, je XXXXX a teď vlastně má za sebou toto nařčení. Takže v souvislosti s tímto článkem hrozí to, že si ho lidé neobjednají na nějakou firemní akci nebo i další jiné dopady to sdělení může mít.

Svědkyň S.M. také ve své svědecké výpovědi potvrdila, to, že se o celou věc zajímají lidé okolo ní, vždy se jí na tuto skutečnost někdo zeptá. Ona sama byla hned kontaktována redaktorem D. Z., aby se vyjádřila k té dopravní nehodě, o které však ona nic nevěděla. Vlastně to byla ona, která prvně o nehodě žalobci pověděla. Podle jejího dojmu a vnímání se celá tato věc odrazila na komerčních aktivitách žalobce.

Svěděk R. B. uvedl, že zná žalobce velmi dobře, spolupracuje se žalobcem, co se týče XXXXX, žalobce zařadil mezi XXXXX a také to, že jsou mimořádně sledováni a jakákoli negativní zpráva je může velmi poškodit. Uvedl, že on zná žalobce vždy tak, že se chová podle zákona, je důsledný, chodí dřív, chová se podle něj správně, eticky, morálně.

Ze svědecké výpovědi D.Z., pisatele článku, má soud prokázáno, že je napsal na základě telefonického rozhovoru s XXXXX, který se dozvěděl od svědků, co se stalo, hned tuto zprávu, tak jak si zapamatoval, dne 22. napsal na server Super.cz a pak, když se sešel s řidičem poškozeného vozidla, toto dále uvedl v dalších článkách. Hovořil také se zmrzlinářkou a svědky, kteří měli být o události informováni ať už zprostředkovaně nebo přímo. Pak tuto informaci dal do redakce, která ji přijmula a jako takovou vydala. Na následném informování o skončení správního řízení již redakce zájem neměla.

Soud neprováděl další navrhované důkazy, neboť mu pro posouzení dané věci postačovaly důkazy provedené a z dalších provedených důkazů neučinil žádná skutková zjištění důležitá pro posouzení v dané věci.

Podle ustanovení § 81 o.z. je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.

Ochrany požívají zejména život a **důstojnost člověka**, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho **vážnost, čest**, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

Podle § 82 o.z. má člověk, jehož osobnost byla dotčena, právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Podle § 2956 o.z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil, jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

Podle § 2957 o.z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodně. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobné závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

Po provedeném dokazování dospěl soud jednoznačně k závěru, že žaloba je důvodná. Jednáním žalované došlo k zásahu do osobnostních práv žalobce, neboť žalovaná publikovala neověřenou a nepravdivou informaci. Břemeno tvrzení a břemeno důkazní o tom, že zásah do práva na ochranu osobnosti je objektivně způsobilý narušit (ohrozit) osobnost je po právu s ohledem na pravdivost pronesených výroků tíží v tomto řízení žalovanou. V řízení nebyla prokázána pravdivost předmětných tvrzení uvedených v člancích o konání žalobce. Nebylo ani prokázáno, že žalovaná měla v době publikování článků informace, ze kterých by mohla při zachování elementární míry objektivity učinit závěr, že její výroky jsou pravdivé (viz výpověď autora článků, že informátor sám nebyl incidentu přítomen, nýbrž informace má pouze zprostředkované). Byl to nakonec sám žalobce, který prokázal nepravdivost uvedených tvrzení. Soud dospěl k závěru, že se žalovaná dopustila neoprávněného zásahu do práva žalobce na ochranu jeho občanské cti a vážnosti ve smyslu výše uvedených ustanovení tím, že opakovaně pronesla nepravdivé a difamační (pomlouvačné) tvrzení o žalobci, přičemž současně tento neoprávněný zásah byl objektivně způsobilý porušit nebo jen ohrozit osobnost žalobce a vše toto umocněno tím, že zásahy byly učiněny prostřednictvím médií tedy veřejně tak, že se mohly dostat do vědomosti každému, kdo ten v ty dny otevřel internet. Zásahy byly veřejné a je zde příčinná souvislost mezi neoprávněným zásahem a porušením nebo jen ohrožením osobnostních práv žalobce. V tomto případě nešlo ani o přiměřenou kritiku, neboť i ta musí vždy vycházet z pravdivých výchozích podkladů (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 27.09.2000, sp.zn. 30 Cdo 964/2000). Žalobce je velmi známou osobností,

má za sebou celoživotní práci, kterou veřejnost mohla a může sledovat. Svědci označili žalobce za člověka, který se vždy chová eticky a morálně. U veřejně známé osoby se předpokládá vyšší míra tolerance při sdělování skutečností z jejího života, avšak musí vždy jít o informace pravdivé (k tomu srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 29.11.2007, sp.zn. 30 Cdo 1174/2007). Z provedeného dokazování lze dojít k závěru, že žalovaná vědomě opakovaně veřejně uvedla nepravdivé skutkové tvrzení o žalobci značně difamační povahy, které mělo potenciál ho zdiskreditovat u značného množství lidí, čehož si žalovaná musela být vědoma..

Uvedený článek napsal pro Super.cz D. Z., kterého soud slyšel jako svědka. Tento svědek uvedl okolnosti, které ho vedly k napsání předmětných článků uvedl, že mu volal jeho XXXXX, který se dozvěděl od svědků, že žalobce měl nehodu, od které ujel. Svědek si zprávu zapamatoval a obsah celé zprávy se souhlasem žalované uveřejnil na stránkách super.cz. Zprávu si pak ověřil osobním jednáním s tímto oznamovatelem a řidičem vozidla, který skutku nebyl přítomen, vše slyšel zprostředkovaně. Ze zvukového záznamu pisatele a osob, které měli něco o věci vědět (zmrzlinářka a právě zmiňovaný řidič) je patrná snaha pisatele (svědka) podsouvat odpovědi tazatelům a téměř až štvavými otázkami si vynucovat **odpovědi hodící se k již napsanému článku**. Po těchto rozhovorech napsal ještě další dva články týkající se téže věci. Poté, kdy proběhlo správní řízení ohledně přestupku žalobce a byly známy výsledky tj. bylo vydáno usnesení, kterým bylo řízení o přestupku proti zákonu o silničním provozu, kterého se měl dopustit J. K. dne 21.6.2016 kolem 14.00 zastaveno, neboť skutek, o němž se vede řízení, se nestal a usnesení bylo vydáno dne 29.9.2016 žalovaná o věc přestala mít zájem a nezveřejnila zprávu, která by uvedla věc na pravou míru, jak by se slušelo vůči žalobci a celé veřejnosti, které byl článek určen. Jinak řečeno, žalovaná jednak žalobce hrubě urazila a tím, že čtenářům sdělila nepravdivou zprávu, kterou ani nebyla schopna následně uvést na pravou míru projevila svou neúctu i k nim. Není veřejným zájmem, aby média uváděla nepravdu. Média nesmí zneužívat svou moc tak, že budou uvádět nepravdivé skutečnosti a tím klamat veřejnost a způsobovat újmu těm, na jejichž úkor články napsala. Žalovaná neprokázala, že skutek, který byl popsán v předmětných člancích se stal, i přesto, že jí tížilo v tomto směru břemeno důkazní. Naopak žalobce prokázal, že věc se šetřila ve správním řízení, Policie sama vyhodnotila, že poškození obou vozidel nekorespondují, proto nemohlo dojít k jednání, které je uvedeno v oznámení o přestupku. Víc se věci nezabývala, když v pochybnostech (pochybnosti Policie neměla) by bylo třeba znaleckého zkoumání obou vozidel a jejich poškození ve vztahu k tvrzenému skutku.

Neoprávněnost zásahu do práv žalobce a objektivní způsobilost porušit nebo jen ohrozit osobnost žalobce postačuje, aby žalované bylo uloženo poskytnout žalobci přiměřené zadostiučinění ve formě omluvy.

Co soud vnímá velmi negativně je však chování pisatele předmětných článků, který napsal první článek, aniž by měl věrohodný zdroj, ze kterého čerpal. Poté „svědky“ události kontaktoval a navádějícími otázkami získával odpovědi, které získat chtěl, a které by potvrzovali, co již dříve napsal. Z odpovědí tázaných osob ale vyplynulo více méně pouze to, co si o věci myslí, než aby popsaly co konkrétně viděli a slyšeli. Celá věc se dostala do

správního řízení, ve kterém, po provedeném vyšetřování, správní orgán dospěl k závěru, že popsaný skutek se nestal (viz výrok konečného rozhodnutí správního orgánu). Na dotaz soudu, proč tento výsledek správního řízení nebyl zveřejněn, pisatel článků uvedl, že tato informace již nebyla pro žalovanou zajímavá. Předně, poté, co se žalovaná dozvěděla výsledky šetření Policie ohledně „dopravní nehody“, měla se žalobci za napsané články omluvit. Dále měla informovat veřejnost o výsledcích šetření policie a uvést na pravou míru nepravdivá tvrzení, která se dostala do médií a to již z úcty k těm čtenářům, kterým byly zprávy určeny. Za to, jakým způsobem žalovaná získala informace pro svůj nepravdivý článek, za to, že poté, kdy se dozvěděla pravdu žalobci se neomluvila a neuvedla celou věc mediálně na pravou míru, soud přistoupil k přiznání nemajetkové újmy v penězích, když tato pozdní omluva, ještě vynucená soudním rozhodnutím, by nemohla být přiměřeným zadostiučiněním Výše přiznaného zadostiučinění 1. mil. Kč je podle názoru soudu přiměřeným peněžitým zadostiučiněním. Přiznaná výše odškodnění je jednak výrazem satisfakce a dále má prevenční funkci, **kdy je přímo žádoucí, aby žalovaná psala pravdu** a pokud to není možné, aby hned jak se dozví, že zpráva, kterou uveřejnila není pravdivá uvedla věc na pravou míru. Toto jsou všechno důvody, které soud vedly k vydání tohoto rozhodnutí.

Po zhodnocení zjištěného skutkového stavu věci a s poukazem na citovaná zákonná ustanovení dospěl soud k závěru, že požadavek žalobce na ochranu jeho osobnosti je důvodný, neboť žalovaná ve shora označených článcích o žalobci uveřejnila nepravdivé informace. Označila žalobce za osobu, která ujela od nehody, což je veřejností chápáno velmi negativně.

Poté, kdy soud zhodnotil, že došlo k zásahu do osobnostních práv žalobce, dále uvažoval o vhodném zadostiučinění za takto vzniklou nemajetkovou újmu a dospěl k závěru shodně jako žalobce, že je namístě publikovat omluvu žalobci na stejných stránkách, na které byly umístěny nepravdivé články o žalobci. Tento způsob odškodnění je podle soudu pro žalobce způsobitelným odčiněním jeho nemajetkové újmy.

Soud dále přistoupil k přiznání zadostiučinění v penězích, a to především proto, aby se žalovaná napříště vystříhala psaní článku, které nemá dostatečně podložené a poté, kdy eventuálně napíše takovýto článek, aby hned reagovala a poté, kdy vyjde najevo, že článek nebyl zcela pravdivý, vše uvedla na pravou míru. Žalovaná jednak nereagovala na to, když se dozvěděla o tom, že správní řízení bylo zastaveno, neboť se skutek nestal. Soud si nedovede představit, co víc již by nevinu žalobce prokazovalo, podle soudu by nebyla žádná ostuda, kdyby se žalovaná žalobci za tento článek omluvila, nepoškodilo by to její dobré jméno u čtenářů, naopak by to čtenáři vnímali jako správnou věc, když takto bez dalšího komentáře a uvedení na pravou míru se čtenáři mají právem domnívat, že to, co bylo napsáno, je pravda a takto také na žalovanou pohlížet. Čtenářům se tedy nejen dostala nepravdivá informace, ale i tato informace mohla způsobit a způsobila nemajetkovou újmu žalobci, proto je třeba, aby byla tato újma odčiněná i v penězích, a to vzhledem, jak už bylo výše uvedeno, že žalovaná nijak nereagovala na skutečnost, že bylo vydáno zprošťující rozhodnutí ve věci, kterou ona sama rozpoutala, ale navíc pisatel článku si dostatečně neověřil zprávy a tyto dal do tisku

a navíc ještě z osobami, které měly informaci o celé události, svými návodnými otázkami nutil k odpovědím, které se jemu hodily do článku. Tyto dvě skutečnosti soud vnímá velmi negativně a přisouzenou částkou chce poukázat na tento nešvar a na toto nekalé jednání ze strany žalované, a to proto, aby se toto napříště již nestalo.

Ze všech výše uvedených důvodů soud rozhodl tak, jak je výše uvedeno ve výroku rozsudku a uložil žalované zaplatit zadostiučinění v penězích spolu s úrokem z prodlení (§ 19780 o.z.) a to ode dne následujícího, kdy došlo k požadavku žalobce na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Úroky z prodlení soud přiznal, stejně jako je přiznává v případě nemajetkové újmy, kterou se poškození domáhají náhrady z titulu nesprávného úředního postupu nebo nezákonného rozhodnutí (dle z.č. 82/1998 Sb.), kdy judikatura dospěla bez dalšího k závěru, že je i v případě nemajetkové újmy na místě přiznávat i úroky z prodlení. Soud tedy nevidí žádný důvod, proč by měl být žalobce z nároku na zaplacení úroku z prodlení vyloučen.

Vzhledem k tomu, že žalobce byl v žalobě plně úspěšný, má právo na náhradu nákladů řízení v plné výši dle § 142 odst. 1. o.s.ř.. Výši odměny určuje vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, podle které dle § 9 odst. 4 písm.a) činí odměna za jeden úkon Kč 3.100,-. Právní zástupce v řízení vykonal 9 úkonů (převzetí+příprava, sepis žaloby, předžalobní upomínka, podání ze dne 4.8.2017 a ze dne 28.8.2017, účast na jednání dne 10.8.2017, 5.10.2017, 19.10.2017 a 26.10.2017. Dále soud přiznal žalobci režijní paušál po Kč 300,- za úkon, při počtu 9 úkonů + DPH Kč 6.426,-, soudní poplatek Kč 10.000. Celkem náklady řízení činí Kč 47.026,-.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Pokud nebude žalovaná dobrovolně plnit, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze nařídit soudní výkon nebo exekuci.

V Praze dne 26. října 2017

JUDr. Šárka Henzlová v.r.
předsedkyně senátu